

Megjelenik a lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetési minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzendő levelekben. Ára évenként 3, félévre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentgyörgyvárosban, a Kendeffi házban, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábról egy sor után 4 pkrét közzétesznek; folytonos hirdetések ill. pet elengedettek. Mindenki hirdetésre 15 pkr belyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: n. m. előzetes, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Központban, STEIN könyvkereskedésében.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS a Kolozsv. Közlöny ápril-juniusi folyamára.

A jövő hó kezdetevel lapunkra nézve is egy új évfolyam kezdődött, tisztelettel kérjük fel mindazon érdemes honfitársainkat, kik felfogván az idők szavát, a kebelbeli napi-irodalom iránt tettesleg részvétellel viseltetnek; miszerint évfolyamok előfizetéseiket jelen hó végeig megújítani sziveskedjenek, minthogy a felesleges példányok nyomása áldozattal, s utólagos kezelése sok nehézségekkel járván, a kiadás biztos és pontos kezelhetősége nézve lényeges kérdéssé vált az előfizetési pénzeknek is rendes időben beküldése.

A K. Közlöny előfizetési ára évfolyamanként:

A birodalomba . . . 3 p. forint.
Külföldre . . . 4 „

Az előfizetési pénzek magán vagy postauton kiadó-hivatalunkhoz, Stein középütczei könyvkereskedésébe utasítandók.

A HATÁRIDŐ.

Hazánk anyagi kifejlésére nézve egyetlen kérdés sem közelíti meg fontos voltában a tagosítás kérdését, miután a tagosítás átvitele nélkül még csak szó sincs arról, hogy gazdaságot vihéssünk, miután a jobbágyságot elenyészelt.

Egynehány uradalom, mely lábfoldeket bir, s azon folytathat cészszerűbb belterjes gazdaságot, és a földet saját kezével s családja erejével művelő nép, mely jövedelméhez idomítja a természetet, nem messze haladt igényeit; ezek még csak valamennyire így fentarthatják magokat: de a hazának legnagyobb része, a középbirtokosok, bizonyosan el fognak esni, elnyomóródi menthetetlenül, a váltógazdaságot alkalmazása nélkül, a mi pedig szétszálalt apró földrészekre — képtelenség.

Bizonyosan birtokaink tagosítása egész hazánk gazdaságára nézve életkérdés, melynek szerencsés átvitele egészen meg fogja változtatni völgyeink, térségek alakját; s hol most foltonként ördögcséker leng, kátángkóró rezgedez az ugar-parlagokon; egy szerencsés tagosítás után virágzó ma-

jorokat s dús kazalokat fog látni a bekerített birtoktagokon a vándor szeme.

Unokáink s dédunokáink, s Isten, ember előtt felelősek leszünk netalán ezen oly fontos ámenti korszakban tett elmulasztásunkért.

A haza birtokosságának soha többé nem lesz annyi pénz kezén mint mostan; mert hiszen birtoka $\frac{2}{3}$ részének ára kárpótoltatik; ha e $\frac{2}{3}$ -al a fennmaradó $\frac{1}{3}$ -ot most rendbe nem szedi, akkor csak az isteni gondviselés tarthatja meg egy századon túl nemzedékeinket.

És ezt a legbensőbb meggyőződéssel aggodalommal mondom; tanulmányoztam is, gyakoroltam is a gazdaságot. Pár helyiségben közép, s pár helységben kis birtokban gyakorlati tapasztalatot szereztem azon tiszta és határozott meggyőződésre, hogy a mostani munkaerői, magán és közjogi, törvénykezési s adórendszerek között, tagosítatlan birtokban a gazdaságot, a közép és kisbirtokost fenn nem tarthatja, s ily rendszerrel bukásunkat oly bizonyosnak látom, mint a láthatárunkra feljött nap mindannyiszori lehaladását.

De nincs miért beszéljek erről, miről már annyit beszéltem.

Az 1854 évi juniusi nyiltparancs, a tagosítás elméletét pártolól elfogadván, 58-ik §-ában következők figyelemrejesztő sorokat tartalmazza.

„58. §. Azon határokról nézve, melyekben a tagosítás s illetőleg a földesur birtokának, a volt jobbágyságtól, s ez utóbbiaknak egymástól elkülönzése még nem indítatott, mind a volt földesuraknak, mind pedig a volt jobbágyságnak is, szabadságban álland, egy közhirdetvény által megalapítandó idő alatt annak megindítását az urbéri székek előtt szorgalmazni.”

Élénk figyelemmel vártuk mostanig ezen határidő kitűzését, hogy annak hosszabb vagy rövidebb voltából magas kormányunknak ezen kérdés körüli felfogására következtetést vonhassunk; mert egy igen rövid határidő gátolta volna a tagosítás érdeke felett még vitalkozó eszmeforrongás kitisztulását; egy igen hosszú határidő pedig csak a halogató természetűeknek

kedvez vala, kik minden dolgaik eldöntésében szeretik a sült galambra várni.

A mint közelebbi lapunk napló-rovatában közreadtuk, a határidő ki van tűzve.

A tagosítás tárgyában kérelmeknek az urbéri törvényszékekhez véghatárideje: az 1859-ik év juniushó utolsó napja, a mint ezt a magas helytartósági tanácsnak idej 4278 szám alatt kiadott hirdetménye, a belügyminisztérium elhatározása alapján, közhírre hozta.

Ezen határidő előtt akár a földbirtokosság, akár a volt jobbágyság külön, önállóság, beadhatják a tagosítás s elkülönzés iránti kérelmeket; ha azonban a határidő eltelik, akkor csak a közösen tett folyamodások fognak tárgyalás alá vétetni.

Tehát 15 hónapunk van még, mialatt ezen kérdéssel mulhatlanul mindenkinek egy tisztába kell jönnie, hogy a később bántó azán hasztalanul hintend port és hamut fejére.

Lapunkat a hazai magyar elemnek igaz hogy csak egy ezred része járhatja; de a kérdés lelkes felfogása által minden ezere-dik lehet oly hatással a többi 999-nek ezen kérdésbeni felvilágosítására, hogy anyagi jólétünk megalapításának ezen utolsó képes esztendejét tétlenül elszuhanni ne engedjük.

Fussa át a józan felfogásnak ajkairól villanyként a hír hazánkat, hogy a tagosítási tárgyalások véghatár-napja kitűzetett, hogy az 1859 év juniushó utolsó napja ott álljon, mintegy Pharosz, melynek fényénél minden helység birtokossága s népe a jólét kikötőjébe kormányozhatja hajóját; vagy oda lökheti azt csökönyössége miatt a szecyllák és charibdiszek közé.

Annyit rövid figyelemzetésül megjegyzek, hogy Európa minden civilisált népe tagosította birtokait, az egy francziát kivéve, kinek, a miénken kívül, a legnyomorultabb gazdasága is van Európában; de ki most villámsebesen kezd haladni a reorganisatio terén. A tagosítás alapján létesült váltógazdaságot annyira emel a föld termő-képességét, hogy például Alsó-Ausztriában, vagy Belgiumban, Saxoniában, egy szem után 20—30 szemet nyer a föld-

művelő: míg nálunk 3—6-ot. A hazánknál szegényebb földű Stájerhonban egy 100 holdas birtok 6000 ezüstrforint jövedelmet közép-termméssel behajt: míg nálunk annak alig $\frac{1}{10}$ részét adja így, a mint földrendszereink áll.

A ki azt hiszi, hogy a tagosítás átvitele nem idős, az meghazudtolja egész Európának minden nemzet-gazdasági és gyakorlati agricultural ismeretű, tapasztalatossá, tehát egy ilyen embernek felül kell állania észben, felfogásban, s gyakorlati tapasztalatban a világ minden művelt nemzetén; az ilyen csak Török, Muszka és Oláhországokat tarthatja gyakorlati népeknek, hol a földművelés szintén még csak a legelső stadiumban áll, a hogy állott ott a régi dákok és bolgárok korában. Dózs a D.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Brusza, 1858, február 18-án. — (Pénzviszonyok rendezése. Az anezisek előnyomulása. Omer pasha). — Haszbi pasha elnöksége alatt egy iradé rendelete szerint, egy bizottmány alakult, melyben több európai kereskedő is van, — mely Törökön statusdóságait rendezendi. — Ezen bizottmány mult kedden késznek nyilatkozott minden kíváncsi garantiát adni, s a bizottmányt minden kíváncsi felvilágosítással ellátni, mely működését könnyítendheti; a bizottmány jövő csütörtökön foglalandja el a portánál mára kijelölt irodát, s elkezdendi tapogatózását ezen bonyolult ügy rendezése körül.

Bagdád jan. 8-ról hírek szerint Omer pasha igen foglalkozik az Eufraate partjain építendő védvárak építésével; ezek a már meglevő herbelai váronallal egy hosszú láncolatot képezendnek, melyeknek célja a damaskusi tér rabló arab törzseinek zabolozása, melyek minden kereskedési közlekedést lehetlenné tesznek. Omer pasha, személyesen megvizsgálva a tervezett munkálatokat, Alepba tért vissza.

Igen békétlenül várják a megrendelt eufraite gőzhajók megérkezését; mert ezek megérkezéig a kereskedés a folyókon is lehetetlen a két hatalmas Beni-Lam és Abu-Mahomed törzs miatt, melyek a folyókon evező hajókra nagy adókat szednek.

Egy levelemben beszéltem volt anezis és a samar-törzs közötti csatákról; azt is megírtam volt, hogy a moszuli pashától segített samar-törzs a Tifler folyó mellett iszonyulag megve-

SPANYOLHONI LEVELEK.

V.

(Folytatás.)

Cordoba (Cordova) 31. jan., 1858.

E gyönyörű épületet arabs írók így írják le: „Ezen Aljama felülmúlt minden keleti templom nagyságára és gazdagságra nézve. Tornya 40 brassa (mintegy 120 láb) magasságu. Boltjai szépek, metszett emelvényekre fektetve, s 1093 oszlop által feltartva, különböző márványból faragványok, — melyek keresztívkekre fektetve, 19 boltajtást képeznek hosszában, 38 székebet szeltek. A középső, mely aranyból állott; hasonló 9 ajtó nyílt kelet és nyugat felé. A nagy patio (udvarral) együtt, melyet folyosók köröztek s melyeket szökőkútak, narancs, myrtus és pálmák ékesítettek — az egész épület 330 láb hosszú és 185 láb széles volt. Az éjféli ima alkalmával 4700 mécs világította a templomot, melyben minden évben 80,000 font olaj s 120,000 font aloé és ambra égett el. (J. Conde II. rész 24 és 25. czikk). E gazdaság most eltűnt, de örömlünk kell, hogy fennáll még a mosqué. Midőn szt. Ferdinánd Cordobát, hosszú ostrom után, 1536-ban, inkább az éhség, mint fegyverei által legyőzte, — itt tartá a Te Deumot. S e körülmény megmenté az Aljamát, — mialatt Cordoba muzulmán lakosai kegyetlenül ki lönek kergetve, minden birtokaiktól megfosztva s a többi nagy épületek szétromboltának, úgy, mint a Meronan-palota dűsgazdag könyvtárával az Al-Zohrab nevű dicső palota, melynek még csak nyoma se maradt sat. — Egyébiránt

a Mesquita maga se az, mint azt hagyta volt szt. Ferdinánd. V. Károly alatt a közepét leronták s keresztény egyházat építének helyébe, mi máshol igen szép lenne, de itt csak sérti a szemet s az izlést! Siettem látni a világ ezen egyik csodáját. Mihelyt beléptem a palotába — elbájola engem a narancsa-udvar. Talán még Abderrame ültetette ezen fákat, — oly nagyok, hogy egy férfi át nem karolhatja, — nagyobbak mint a gyümölcsfák más országban. Közűk meg vannak még a kútmenczék és szökőkútak, hol az igazhitű arabok ima előtt mosdódtak. Onnan beléptem a templomba egy arabs kapun, melyen még meg van a Korán egy verse. Megálltam megalatottan, a multat bámulva. Minden változás, minden romlás dacára, nem lehet templom méltóbb az Isten tiszteletére, mint Abderrame Aljamája. A gót templomok igenis alkalmatosak nagyszerű pompás egyházi ünnepekre. De a Mesquita a benső ajtatosság, a magános ima, a szent gondolkodás valódi laka. Sohase tapasztalhattam ily benyomást semmiféle egyházban, mint — Mahomet e romnak indult szent lakában, — mi úgy áll egy keresztény városban, mint Persepolis oszlopoi a pusztaságban, — egy rég eltűnt mult nagyszerű emléke.

Nincs abban semmi pedig, mi különösen magára vonná a figyelmet, — minden egyszerű; — a számtalan kis, kettős boltajtás, mely a fődélet képezi, mely messzszel fehérítve, hajdan alkalmasint ragyogólag festve, sok színekben, arabs szokás szerint s a korán verseivel ékesítve, mint még láthatni a künn lévő keresztény kápolnák fölött. Lassan, elmélkedve, átjártam a Mesquitát, míg végre a Mirhab-hoz értem. Ez a szenthely, hol őrizék a koránt, s mely kijelölé az igazhitűeknek, hová kelle fordulni ima alatt. A Mirhab egy kis elzárt kápolna, felosztva két részre. Az első végtelenül

gazdag; — a fehér márvány úgy ki van metszve, hogy csipkének látszik; — a falak és a boltzat pedig mind mosaik-ból áll és arany-rakványokból. Nem is lehet képzelné a dűsgazdagságot, párosulva ezen könnyűséggel. Belül a szenthely — fehér metszett márványból, — boltajtása egy óriási fehér márvány-csiga által képezve. Itt volt feltartva a földön a Korán — a buzgó arabok ezt járták körül térdelve s térdük nyomai láthatók a kemény márvány hajtásában. — Óráig lehetne itt az ember, elmélkedve, álmélkodva. Itten imádkozott a khalifa egyedül; — palotájából földalatti út vezetett ide. Így működ el minden a világon; — fájdalom, most nincs többé se khalifa, se palota!

E kápolnát kivéve, a keresztény hódítók dűhe csak egy arabs emléket hagyott még fennálva a Mesquitában. Ez egy gyönyörű szép terem, mosaikkal kirakva, minek színe leírhatlan; — se rózsza, se viola, s mégis a kettő közt. Búsán válek meg az Aljamától, ámbár nagy meglepéssel élveze egy szép álmom teljesülését. — Csak itt tanultam jól érteni ama buzgó hitűek Hikiat-ját, — mi abból áll, hogy tíz nap és tíz éjjel egy mosquéban maradnak, ima, fohász és gondolkodásban.

Cordobában általában mindenhol egy-egy arabs emlék tűnik előnkbe. Itt egy torony, a mott egy felírás egy régi falon. Sőt a mezőn egy kapu mellett egyszerre csak egy mór temetőre bukkantam. Egynehány kőoszlop, hol fennállva, hol a földön elszórvá, kettő még turbánnal — jelölé e helyet. Így működ el a földi nagyság! Emlékezem st. Jago de Compostella harangjaira, melyeket egykor Al-Mansour fel-függesztete, diadaljeléül, az ezüstsillárok közé a mosquéban, és 150 év múlva mór foglyok vívék azt vissza régi helyükre!

Cordoba környéke, a mennyit láthaték belőle, szép, regényes; — de nem oly bájos a ter-

mény, mint Valenciáé! Nem azért, mert a hódítás után elpusztultak az élető csatornák. A hódító oly kegyetlenül bánt a tartományt, hogy több éveken át Castiliából kellett hozatni minden eledelet a dűs földre, hogy a katonaság és az új lakosság éhen ne haljanak. Valenciát megmentette e sorsolt a körülmény, hogy Don Jayme el Congnistador arragoni király, ki ugyanis 1236-ban hódította meg, sietvén befejezni győzelmeit, kedvezőbb capitulatiót engedett a városnak.

Telekiné.

Látlak ismét..

Látlak ismét évek után;
Nem egyedül, férjed karján. . .
Mért nem nyílik ketté a föld,
Hogy engemet nyomna agyon?
Siratna meg inkább anyám,
Mint, hogy férjed kikacagjon. —
Anyám sirna s férjed szíve
A gúny helyett irigyelne.

Nézlek, míg elföld a távol;
S alig ismerlek orczádrol:
A halványaság tova lebbent,
Mint fáról a sárga levél;
Szemed lángol s ajkad minden
Pillanathban mosolyt cserél;
Mindig szólsz s ez annyit nem mond,
Mikint egykor hallgatásod.

Megváltozott minden rajtad;
Nem szól valót piros ajkad;
Barátodnak mondasz engem;
S kérsz, a multat feledjem el;
Hívsz magadhoz . . . ott marasztasz. . .

relett az anezisek által. Ezen csata egy volt a legvéresebbek közül, melyet a pusztai törzsharcok felmutattak. Az anezisek 8 sheiket, a sámarok 18 sheiket veszítettek el; e mellett elvesztve csordáikat s sátraikat, a megvert sámarok kénytelenek voltak a Tigrisen átvonulni, ott a szövetséges desibur-törzs földjén letelepedni: s így az anezisek független urai maradtak egész Mesopotamiának, rémülettel töltve el az egész vidéket. Az anezisek a moszuli pashához egy követséget küldöttek, melylyel tudatták, hogy ők a török kormánytól nem szándékoznak ellenségeskedésben élni, csakis az elfoglalt földet szándékoznak megtartani, sőt még a sámarokkal lévő kormány seregektől elfoglalt 2 agyut is visszaküldötték a moszuli pashának.

A szétvert sámarok egy csapatja nem akarván a törzsszel átmenni a Tigrisen, s elhagyni szülőföldjüket: a zoháb-törzses törzsnek, mely Bagdádól 8 mérföldnyire lakik, keresett menedéket. Az engesztelhetetlen anezisek utánok rontottak, a zoháb-törzs gyenge lévén a hatalmas anezisekkel szembeállni, hogy a pusztákban szent vendégjogot meg ne sértsé, elhagyta hazáját, s vendégeivel együtt a zobeid-törzsnek, mely Bagdádól néhány órára távol lakik, keresett menedéket, azon reményben, hogy a bagdági kormány megvédené őket a kegyetlen anezisek ellen, kik már Bagdád környékén is mutatkoznak, s a karavánokat, s magát a várost is halálfelelemmel töltik el. — Omer pasha még mindig Alepóban van, hova az említett vándorítványok tervének megvizsgálása után ment, s félni lehet, hogy oda is szorult, mert a puszták az anezisek miatt járhatatlanná váltak. Nagy 20 napja, hogy 400 buzavál terhelte, s 1000 basibozukból kísért ösvéren elindult Bagdádból Omer pasha elibe Anah-ra; de ezek nem mertek Hílnél tovább menni, ott be vannak zárva az anezisek által.

A bagdádi kaimakám, az 1000 basibozuk elmenetelét által meggyengített bagdádi őrzetet megerősítendő, rendeletet adott, a bedrai vonalon Bedrától Hauakinig felállított osztálynak Bagdádai berukkolására. Vagy öt napja, hogy azok vagy 700-an megérkeztek Bagdádába. Ezek eljövételével Bedrából, a Beni-Lam-törzs, mely ellensége a kormány által pártolt Abu-Mahomed törzsnek, felhasználta rögtön a kínálkozó alkalmat, s a luristani helységeket, melyeket az ut védelmére felállított bedrai őrzetet véde, elfoglalták.

Mindezen zavarokból látható, hogy Omer pasha megérkezése, mivel két ezred vadász s egy ezred lovasság (rendezett katonaság) van, óhajtható lenne; de aligha ezen csekély erővel sikerülend neki kormányra helyére állítani magát a hatalmas aneziseknek, mely törzsnek közel 80 ezer fegyverese van.

E mellett a bagdádi őrzet, mely több mint 8 hónap óta nincsen felteve, óhajta várja Omer pasha érkezését. A szegény lakosság nemcsak a külről fenyegető ellenségtől, hanem a fizetetlen katonaság s a basibozukok rablásaitól is nyugtalanítottak; nappal alig merik elhagyni házaikat, s éjjelre minden kapu torlaszolva van.

A thenéből írják, hogy a király betegsége s a rossz idő miatt, a király trónraléptének évünnepe Athenban fog tartatni.

Ugy az udvart, mint a görög népet nagyon meglepte azon hír, hogy Adalbert, a király testvére, s a görög trónlakító hatalmasságokkal szerződés szerint, örököse a trónnak, ha gyerekei nem lennének a mostani királynak ennek házasságakor a spanyol infanssal a király s főképpen a királyné azt híve, hogy a görög trónhoz jogát elfeledte, s egy oldenburgi herceggel, a királyné fiatal testvére volt tervbe véve, mint görög trónörökös; azonban Adalbert herceg megjelenése éppen egy innepélyes perczben, midőn a görög népképviselő, s a nemzet nagyai egybe leendnek gyűlve, arra látszik mutatni, (legalábbá hiszik sokan) hogy ő neki sehogyan sincsen számdoka a görög trónhoz jogról lemondani. — De végzem, mert indul a posta*).

B a k a l u m .

Ragusa, febr. 22. 1858. — (Montenegrói mozgalmak.) E hónap 10-11-én 60 raja család szökött át a csász. határszélén, s a csász. tisztviselő által Mezzine, Sadglie, Pogliabezdo, Vodovágia, Gluta, Lovorno, Dunori, Grudna, s Popovie helységeken a lakókhöz szállásoltattak, s három-héti élelemmel láttattak el. 15-én Sali pasha 4000 álló török sereggel szállott Zubzi közelébe, a felkelők pedig Kruszeviczenél állanak fenyegetőzve De Sali pasha nagyon reméli, hogy a rajákat békés után csendesítendi le.

17-én A ragusa-vechiai praetor, felsőbb parancs következtében, maga mellé vett több rajakkal Sali pashához ment, oly nyilatkozattal, hogy a felkelők készek magokat megadni; de midőn a pasha fölteleit hallották, nem mentek Zubziba a pashához, hanem visszatértek, s visszajött a mediatori praetor is. Azonban 17-18 között éjjel 600 fekete hegyi Drágal, s Czerquize közt a császári földön ment át, s a felkelőkhez csatlakozott; minek következtében a cattorai csász. csapat-parancsnok, főörörmester Kuntli, tüstént Dragálhoz vonult egész erejével.

4-5 nap óta a török földön levő Kleknél készületeket tesznek nagy török csapatok elfogadására, melyek gözöskönn jönnek. Utolsó levelém adata után ütközt nem volt, de nagyszámú sereg jött a felkelőkhez. A törökök is erősödnek naponként, s mintegy 4000-ből álló tábor van Zubzi körül.

Drobnjakban áll Noviza Zerovich körül 2000 fekete hegyiekkel; így áll Grahovánál is egy erős csapat.

Tegnap a törökök Távorig mozdultak elé; mire a fekete-hegyiek visszavonultak Verbánj, s Blatina helységeik. Biztos tudósítás szerint mai napon 600-n felüli számú fekete-hegyiek jöttek ismét a felkelőkhez, s Setnize falu mellett tüstént állást vettek. A felkelők Crusehovicze felé is erős kö-barádakat emeltek, s céljuk a pasát, ki Zubriban 4000-ből álló sereggel van, holnap megtámadni. Grachovánál is 1500 fekete-hegyiek állanak.

Azonban a pasha csakugyan a mai napon a pridvori praetort megkérte, hogy a szökevényeket birja capitulációra.

Ma d. u. két óraker egy levél érkezett Luca Vucalovichól a cs. határszél-parancsnokhoz, mely szörül szóra azt mondja: Stimatissimo Signore! Hallottam, hogy önnek a zubraizai ügye — t. i. hogy magokat megadni nem akarják, — nehezen esik, s ön azért neheztel. Ha tehát suo clemencia

*) Ha lapunk ezen száma Bruszában talál még, figyelmeztetünk, hogy ott, kivált a Brumar-Bas mellett, a kávéházban, egy öreg török dalnok szokott volt énekelni Budavára visszavételéről, Janku bégéről (Hunyadi J.) és a szán-zobokról. Ezen népmegé hának történetét érdekelvén, leírásukkal, s törökből magyarra áttételükkel kedves szolgálatot tevének irodalmunknak. Szerk.

za ed allezza vestro re azon családainknak, melyek előlünk futottak el, önföldön helyet nem adna, adjátok vissza fegyverüket, s küldjétek hozzá, hogy gondoskodjanak más helyekről meneküléseikről. — Vucalovich.

Farkas Sándor.

Budapest, febr. 25-én, III. *) Ira Aldridge, a jelenkor néger Rosciusa, most végzi harmadik vendég szerepét a nemzeti színpadon.

A színművészetnek a nyelv lényeges, sőt legfőbb tevő-részt képezvén, ennek birtoka nélkül alig megérteni, és hozzá szólni bajos dolog; (s innen van, hogy Aldridge jótéka alatt is a beszéd angol és magyarral váltakozó folyama a közönség egy részénél comicus hatást idézett elő) ennél fogva magas művészeletét iránt viseltető teljes elismerésünk mellett, csak is azon kevéssé pengelettel észrevételre kívánunk szorítkozni, miszerint a fájárlás természeténél fogva magát a miénk vérmérsékletébe, s kedélyvilágába behelyezni nem tudván, érzelmeink s szenvedélyeinket, szavalt, plastica tekintetében s egészben, a déli égalj színezetével állítja elő, úgy, hogy péld. Macbethben, vagy Learjében csak külsőleg skotot, vagy britet, kedélyre nézve azonban — mesterileg rajzolt — szerencsét találunk, mi a valószínűség rovására esvén, a teljes őszhangzást gátolja, a nélkül, hogy a művész értékét általában (faja szempontjából) itélve t. i.) legkevésbé is csökkenten.

Mondanunk se kell, hogy a színház az egész cycilus alatt — persze nagyobb részt csupán kiváncsiságtól vezetett nézőkkel — folytonosan csaknem feladást tűnve volt. — Aldridge Kolozsvárra, s Miskolcra szándéklott lerándulatlanként, mint mondják, tőle nem függő akadályok gördülővén elébe, még két előadás után utazik vissza Angliába.

Milyen lelkiismeretességgel készülnek a német lapok hazánkat érdeklő tudósításai, újabb tanúsítja a „Humorist“ tegnap száma: regényirodalmunk jelenét tárgyzó — különben egész jó akaratú összefoglalás — cikke, melyben az író a nagy történelmi regény művelőjéről az egy Jókait állítja föl, kinek nagy tehetségei iránt kiváló elismerést nyilvánítja, s bizonyos párt (?) ellene töltött támadásai, és rossz akaratáról beszél érthetetlen dolgokat. Keményről, Eszher szerzőjéről szóval se emlékezik.

Aztán társadalmi regényeinkre tér át, s Kemény, Jókai, Eötvös, (Podmaniczki) mellőzése, csupán Degre Alajost hozza fel; azonban regényeit gyöngyöknek nyilvánítja, s csak novelláit respectálja; a mi azt tenné, hogy nekünk társadalmi regény-irodalmunk jelenleg nincs.

Némi származás után, azok között, kik irodalmunk ez ágát még gazdagították: Vahot Imrét említi föl; Pálffy Albertet pedig szép reményű tehetséges gyantát mutatja be. A fiatalabbakból P. Szathmáryt nevezi meg, s női-íróknak külön cikket fog szentelni. Vederemo.

Ugy hiszem eddig ötszörre esett egyik politikai napi lapunk, a Pestí Naplónak, két hónapra történt felfüggesztése. Többi lapja nknál is változásokról beszélnek. Nevezetesen, a Magyar Sajtó vezetését, Irinyi helyett ki, attól visszalép — deremő lijk, velős és közkedvességű tollát a nap-sajtótól megvonni ezennel fogja; — addig is, míg saját közlöny élére állana, Urhazy hazánk fia veszi át. A Politikai Újságok — at jelenleg Brassai írja.

— nem áradozott szavakban. A csatákat, melyeket talán kedélye mélyében vívott, az örökös panaszt és jayveszkést csatazaja el nem árulta. Hiszen ki ne tudná, hogy a valódi fájdalomnak könyei és jajai, — a mely benső érzelmek — phrasais nincsenek.

Ágota egyszerű gyermek volt: — szeretett tetszeni, mint minden hölgy, — de kacérság sohase jutott eszébe.

Bár akkor Lafontaine regényei a legdivatos olvasmány valának, ő ama folytonosan siránkozó és sokat csokolóldó regény-hősnékel sohase tudott megbarátkozni.

Igen híhető, hogy a jelenkorak — Planche által megbélyegzett — francia házasasságtörési regényei, at nem értett hölgyekkel, siránkozó udvarlóikkal, külmázos — de család nőikkel — legkevesebbet se bílen-tettek volna rajta.

Egy részt jellemének higgadtsága fejté ezt meg; — más részt — mivel nem tartozott azon neméhez a hölgyeknek, — kiket — mint nem magyar szívű, nem magyar kedélyűeket, — nem tudunk másként, mint az idegen — faxenmacherin — tréfás inkább mint trivialis — elnevezéssel kijelölni. E hölgyek közé, — mondjuk, — kikkel csak pár hétig együtt lakni — anyagi, — sőt isteni békéturés kell, — s kik nyafogásaikkal, érzélgéseikkel — képek egyfajta ölni az embert.

Hat, hét, nyolcz hónap telt el, midőn egy reggel Ferencz — Bécsből az órában vett levellel kezében, ragyogó jó kedvvel, rohant be anyjához.

Mi a baj? kérde a grófnő, ki még fiát soha ily derűlnek nem látta, — mióta Bécsből érkezett.

Itt van! — szólt Ferencz, a levelet a legneveltebbes erőteljesével a búskomolyságnak és haragnak — nyújtván át a grófnőnek.

Sajnálattal vegyes bálulással értettük, miképp a kitűnő ügyességgel s szakértséggel szerkesztett, s legelső német és olasz pályatársával versenyző, sőt a hazai szempont figyelembevételével azokat felülmúló „Törvénykezési lapok“nak, ez évben egyébként is kimagyarázhatatlan megerőltetés számú előfizetői között Erdély számos ügyvédei s hivatalnokaiól csupán kétféle találtatik — illetőleg: a „Törvénykezési lapok“nak Erdélyben két előfizetője van; mire az illetőket, saját reputációjok érdekében, egyszerűen figyelmeztetni élelnek tartjuk.

Közkedvességű egyházi írónk s kollánk Medgyes Lajos hölgyek számára írt munkonyvát, igen méltányos feltételek mellett, egyik legvállalkozóbb helybeli könyvtáros, Pfeifer Ferdinánd vette meg, s saját ála bocsátván, rövid időn át fogja adni az olvasó-közönségnek. Még pár hirt.

Zeneirodalmunk körüli buzgalomról ismert hazánkia, Matók Béla, eredeti operára 100 darab aranyat szándékozik kiűzni.

A napokban a budai várpálota 1850-ben kijavított kormányzó lakosztályában néhány szoba padlása véletlenül bezuhan; azonban minden kedvetlen következtetés nélkül. Az építő-mestereket hirszerint perbe fogták. Kelen.

Torda, febr. 22. 1858. — (Örletlenség, s szállítás, sokadalom.) — Egész farsang száraz hideggel tölt el. Befagytak a patakok fenékig, az alatti való kutak. A sebes Aranyoson keresztül mindenütt jégvid van még most is. A malmok állanak jég által elbontott sziklák között. Nincs remény a dió és barackfák kivirulásához; nincs az ősz-vetéshez, minthogy kevés hó takarta azt. Az embereknek alsóbb osztálya kását, darát készített kicsiny örlőkön, s azzal édelgeti és édelget. A legjobb gazdák is kifogytak lisztjeikből s Zsigmond Elek kolozsvári gőzmalmából hozottat vásároltak. A piazai kenyér egy darab ára egy véka buza arányában állott s áll. Az Aranyos vizén malmokban a vámon felül drága pénzért, s e felett palinkáért, borért lehetett s lehet örléshez jutni. Ily körülmény juttatja eszünkbe a gőz és szárazmalmok jótékonyását.

A szállításoknak kedvezett az idő, jó ut volt mindig számukra. A hordók seregletek szüntelen Tordáról, Aranyosszékből, Maros és Küküllő mentéről, Beszterce, N. Szeben környékéről, Székelyföldről és Lengyelhonból a zsidók, smár 100,000 mázsát elhordottak; jelenleg nincs, mit vigyenek, míg az aknákból a készletek ki nem vonatnak. Eltérve az Izrael népe, oda is eljut, hová sok honfi nem juthat el, s szekerére 60-70 mázsát sól felrak 4 előfogat után, és vízi köznyen terehdőrsre készített szekeren.

A Tivadarnapi vásár is megtörtént, még pedig csatogó hidegben. Most nem teljesült arégi vers: Tivadar Kihadar.

Mert a jégvidakak még Mátyás se fogja ösvétörni, mint mutatják az éji fényes csillagok, s nappali zuzos fák. A szarvasmarhák ára közepeszerű volt, mintegy 2500 kelt el. Egy bécsi mézáros legutóbb vett. A lovásár soha se volt oly silány, mint most. Az idevaló és környékbeli mézárások mind horjuzó tehénket vettek vágni, s éves borjakat. Ez a marhatenyésztésben nagy gát, Nem ártana rendeletileg megtiltani e viszálelét, hogy az állam az által ne szenvedne oly tetemes kárt.

Vásárnapjára, f. hó 20-ra, elég kalmár és iparos gyűlt egybe a nagy piacra, hol oly sürű,

Kacérkodol emlékemmel. . .
S ha maradok, azt regéled:
Milyen boldog a te élted.

— Halott van a koporsóban;
Illetlen, ha ott mosoly van. . .
Hogy megcsaltál elfeledtem,
Mint bölcsőt a felnőt gyermek;
S most, nevetve hívsz magadhoz?
— Hová gondolsz, miért menjek?
... Halottasház az én lelkem,
Boldogságod gúnyol engem.

Szász Gerő.

EGY ANYA.

Eredeti beszély.

„Eszter“ „Tudós leánya“ sat. szerzőjétől.

IX.

(Folytatás.)

Hiszen, — így okoskodott az ifjú néha, — ha nem volnék szerelmes, ha Melanie mellett néha gondolhatnék még valakire, szóval, ha szíven szabad volna, — at nem tudom látni, mi nagy szerencsétlenség lenne abban, — ha Ágota szeretőnek s őt nőül venném!

Ágota eszméi más irányt vettek. Melanie oly gyakran hallotta magasztaltatni, a nélkül, hogy a grófnő egyetlen sőt ellentétet tenne, vagy kételyt árulja el. Tudta, hogy Ferencz sűrűn levelezik árulával, s azt hitte, miképp közte és Ferencz közt legkisebb szó is házasságról nem lehet. Részéről fekete halálanság is lenne, ha oly család akarja jutni, melynek egészen más tervei s kilátásai vannak a jövőre — s melynek annyit köszönhet.

Kettejük közül egyiket se lepte meg, — hogy a grófnő legkevesebb gondot se fordít arra, hogy felettük örködjék, sőt — mindig úgy tekintvén őket mint testvéreket, — sohase tiltotta, hogy együtt sétáljanak, olvassanak, zongorázzanak.

Ők ezt ily testvéri viszonyban természetesnek találták. Hanem a férfiu és hölgy közti barátság nagyon különbözik am attól, mely két hölgy vagy két férfiu közt létezik. A hölgy természetes gyöngéssége képezi a kiegyenlítő súlyt — féltékenység nélkül: míg a férfiak közti barátságban egyik vagy másik részről — ha főlény mutatkozik, ez nem történhetik a húság féltékenysége nélkül, a mi a bensőségnak a legbelső részét tartalmazza, vagy rovására esik.

Ferencz tehát e barátságban kedves rokonával — oly valamit vett észre, mi nagyon közelített a szerelemhez. Ehez járult, — hogy az anyai tilalom is megkezdte visszahatási működését.

Levelei lassanként hidegebbek lettek; Melaniek ellenben — egyelőre szemrehányásai — mindig éleesebbeké váltak.

Ez annyira ment, hogy mikor az ötödik hónap eltétele után a naponkénti levelekből hetenkénti, sőt az utolsó hónapban — még gyéresebb levelek váltak; ez őt nem nagyon bántotta, és senki se vett volna rajta legkisebb rossz kedvet észre.

Ágota is azt kezdte sejtetni, hogy a grófnő őt néhány hét óta gyakran nevezi gyermekének, olykor kedves leányának — s hogy a grófnő jósaiga iránta azon mértékben növekedik, melyben Ferencznek rokonszenve, — sőt — a leányt igen találosak ilyenkor — több mint testvéri bensőséggel, melegben nyilatkozik.

Ágota — mikint mondják — nem volt érzélgő; — benne az érzés mély és benső lévén,

— nem áradozott szavakban. A csatákat, melyeket talán kedélye mélyében vívott, az örökös panaszt és jayveszkést csatazaja el nem árulta. Hiszen ki ne tudná, hogy a valódi fájdalomnak könyei és jajai, — a mely benső érzelmek — phrasais nincsenek.

Ágota egyszerű gyermek volt: — szeretett tetszeni, mint minden hölgy, — de kacérság sohase jutott eszébe.

Bár akkor Lafontaine regényei a legdivatos olvasmány valának, ő ama folytonosan siránkozó és sokat csokolóldó regény-hősnékel sohase tudott megbarátkozni.

Igen híhető, hogy a jelenkorak — Planche által megbélyegzett — francia házasasságtörési regényei, at nem értett hölgyekkel, siránkozó udvarlóikkal, külmázos — de család nőikkel — legkevesebbet se bílen-tettek volna rajta.

Egy részt jellemének higgadtsága fejté ezt meg; — más részt — mivel nem tartozott azon neméhez a hölgyeknek, — kiket — mint nem magyar szívű, nem magyar kedélyűeket, — nem tudunk másként, mint az idegen — faxenmacherin — tréfás inkább mint trivialis — elnevezéssel kijelölni. E hölgyek közé, — mondjuk, — kikkel csak pár hétig együtt lakni — anyagi, — sőt isteni békéturés kell, — s kik nyafogásaikkal, érzélgéseikkel — képek egyfajta ölni az embert.

Hat, hét, nyolcz hónap telt el, midőn egy reggel Ferencz — Bécsből az órában vett levellel kezében, ragyogó jó kedvvel, rohant be anyjához.

Mi a baj? kérde a grófnő, ki még fiát soha ily derűlnek nem látta, — mióta Bécsből érkezett.

Itt van! — szólt Ferencz, a levelet a legneveltebbes erőteljesével a búskomolyságnak és haragnak — nyújtván át a grófnőnek.

Gyalázat! — kiáltott fel Zentelkyné, miután a levelet végigolvasta.

Szörnyűség! — mond Ferencz. Melaniek e levele — mert ő irt — igen rövid volt. Egykor egyike azon szerencsétlen sadonoknak, — kiket húságuk néha oly hálókba kerít, melyekből nehéz a szabadulás, kétségbeesett hangon panaszkolt a lórsát egy barátjának. — Minden áron menekülni akarnék e nőtől! kiáltott fel búsan; — de lehetetlen!

Barátja elnevette magát; — írj neki, — szólt azután, — csak ennyit: Mindent tudok, — mi soha többé nem látjuk egymást! Igen, de semmit se tudok, — mond a másik, nagy szemekkel meresztvén.

Semmi azért! — viszonzá barátja: — hadd törje Didó-d fejtét rajta; ily esetekben fődolog a szabadulás.

Eddig az adoma. — Melanie, úgy látszik, még kevesebb beírte. A francziául nem a legjobb orthographiával írt levél így hangzott: —

Kedves gróf ur! Tegnap esküdtem meg báró Hochfelddel; — nem tudom, ismeri-e ön, igen jeles férfiu. Önnek becses leveleiből rég kiolvastam, hogy e tudósítással csak örömhirt hozand — barátja báró Hochfeldné.

Ki hitte volna! — mond a grófnő. És én minő hiv valék!

Gondolod-e Feri, hogy te éppen oly szörnyűségeken hiv voltál?

En la? — Igen, te drága fiam, ki feledvén szerető anyádnak tilalmát, — elszédített Ágotát, s a szegény leányt elrontottad szerencsédjé.

Ferencz egyszerre komolylyá vált. Mened-e tagadni, hogy halálosan szerelmes vagy Ágotába?

Sohase mondtam neki. (Folytatjuk.)

voltak a sátrak, s jelesen az országúton-alban, miszerint a sátrak-szekerrel szembe találkoztak ezekre kikerülősekor elrekesztették a gyalogok menését-jövését, s e miatt egy harasztosi nőt lefoltartak, összevaztak. Ily szerencsétlen események kikerülése tekintetéből, minthogy a sátrak minden vásár alkalmával szaporodnak, jó lenne rászorítani az előjárólátogatást a piac rendezésre; mert úgy nem volna össze egy helybe a sok sátor, a jövő-k-menők nem gátolhatnának, nem szoríthatnának le.

Mak falváról hozott cserépfazekak, Kolozsvárról a gyertya és szappangyári készítmények kapások valának, mire egyebet nem mondhatunk: Isten engedje, hogy a nemzet iparosainak kísérje dus eredmény fáradozásait.

r. l.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

— A gróf Mikó Imre ő nmga által szerkesztett, Történelmi adatok, "harmadik kötete sajtó alatt áll pár hét óta, s egyik középkori krónikáirónknak, házánk történelmére nézve nagyfóttosságu krónikáját hozandja.

— Nagy örömmel vesszük a hírt, miképp a jövő bérlet alatt Bulyovszki Lilla assz. fog felépni mint vendég szinpadunkon.

— Egy reánk nézve érdekes, kis könyvet a napokban kaptunk meg: „Szózat, Igor hadjárataról a palócok ellen, magyarított Riedl Szende. Nyomatott Lipcsében, 1858. ezim alatt. Ez egy a XII. századbéli orosz hőskölteményből van átfordítva, meglehetősen szabatos prózában. Megérthetése nagygyrésben szükséges a régi orosz történet gyámbotja, mert az epikus előadás, mondhatni, csak rapsodiaszerű, s nem bír a Homer-féle tisztasággal. De a mennyiben a palócok a magyar nemzetiség egy ágát képezik, s a mennyiben magában az eposzban is vonatkozás tétetik a Dunára és a magyarokra; bárha e vonatkozás értelmét historánk meghazudtolja, érdekes adatokat adhat ez történet-nyomozásunkra, s fölkiit erősíti azon meggyőződést, hogy őskorunk kikutatására fontos befolyással lenne az orosz hatalom alatti népek krónikáinak s hagyományainak ismerete.

* Beküldetett szerkesztőségünk-hez: „L. Amicus Seneca vigasztalása Marciához, fordította Zsoldos Ignác, m. acad. r. tag. Pest, 1858. Ráth Mór, könyvtáros bizománya. 16. r. 86 lap. E vigasztaló iratot, melyet magyar nyelven is bírhatni nyereség, ajánljuk azok figyelmébe, kiket a kéréhellen halál kedves övéiknek elragadása által megszorított. A magyartás sikerült, kivéve egy pár helyet, a hol a t. fordító, talán mert igen ragaszkodott az eredeti szöveghez, a magyar nyelv természetére nem figyelt eléggé. Így a 14-dik lapon olvassuk: „mit másképp akarál téve lenni,“ e helyett: mit másképp akarál, hogy téve legyen. Továbbá a 15. lapon: „nyitott füleket nyujts fiad nevére,“ e. h. halld fiad nevére örömet, vagy: ne dugd be füledet fiad nevének hallatára.

* Ifj. Lendvai Márton előfizetést nyit boldogult atyjának hátrahagyott „hatyudai“ című, utolsó zeneszerzeményére, s kéri a t. cz. magyar közönséget, hogy e szerzemény kiadásában, melylyel az atya iránti emlékek, s kegyeletnek akar eleget tenni, nemes pártolásában részesítse. „Lendvai Hatyudai“ című zeneszerzemény zongorára alkalmazva, díszes kiállításban april 10-dikén fog megjelenni, s ugyanakkor szétküldetik. Előfizetési díj egy pfy, mely april 10-dikéig ifj. Lendvai Mártonnak (Pest, Vasutca 4-dik sz.) cizmezzve beküldendő.

* Beküldetett szerkesztőségünkhez a Szerberényi Lajos által gondall szerkesztett „Néptanítók könyve“ harmadik kötetének 6-dik füzeté, mely 335—386 lapra terjed. Nyomatott Gyulán, Rethy Lipót gyorsíróján. A 3-dik kötetet befejező ezen 6-dik füzet tartalma: Iskolai épületek. A hangoztató tanmódszer összehasonlítása a tagozóval. Irva-olvasni tanítás. Tiszamelleki ref. egyházkerület népiskola ügye. Ütenyírás. Kis-hegedű. A sviv tolmácsa. Az alaklans és mértan elemi. Heimatkunde von königreich Ungarn. Hazai iskolai közlések. Egyveleg. Utóhang. Az érdemes szerkesztő e füzetl megszünteti három éven át folytatott vállalatát, miután annak hiányát a „Sárospataki füzetek“ és a nem rég újból megindult „Protestáns egyházi és iskolai lap“ pótolja.

— Vettük „Nőlel a mormonoknál.“ Több évi személyes tapasztalatok előadása. Irta egy mormon főnöknek útából visszatért neje, angoltól fordította B. . . S. . . című egy kötetes s összesen 374 lapra menő művet, mely érdekes képét adja a soknejséget honosító mormon életnek s szokásoknak, érdekes apró episódokat tartalmazván, a mormon kegyetlenségekről s családí viszontagságokból. Élénk színezettel jellemezve abban főként egy amazonszerű nő mrs Bradisch, s a hírlapilag is ismert Mormon főnök Young Brigham. A fordítást ha éppen nem is tekintheti a magyar nyelvészet példányképeknek; de a mű tartalma egy oly érdekes és tanulságos olvasmányt nyujt, hogy azt méltán ajánlhatni minden férfúnak s nőnek.

Nemzeti színház. (*) Pár év előtt a „Journal des debats“ tárczájában valamelyik francia írósznek (névét elfeledtük) egy igen érdekes cikkét olvastuk, mely a „théatre français“ színészeit, s ha jól emlékszünk, főleg bizonyos Samson nevű első rendű, már megállapodott színész előadásai modorának jellemzését adta. E „célbire acteur,“ az emlelt cikk szerint, nem annyira a szenvedélyek élénk színezése, mint inkább nyugodt, csaknem hideg rajzolása által hat; nem annyira rajongó lelkesüléssel, mint inkább csöndes ihletettséggel játszik; szavalása inkább gyors beszéd a legigénytelenebb pathossszal; ritkán declamál, inkább társalog, s mintegy játszodva ad képet, mely egyszerű, mint a photographia, de élthű mint ez, s habár a természet éltszíneinek leghatásosbjai hiányoznak róla, művészi és igaz kép. Ennyi, a mire emlékszünk a nyolcz hasábos cikk tartalmából, de ez elég nekünk, hogy igazoltatnak tekinthessük a szempontot, melyből kiindulva elismerjük a színművészetben érvényét azon sajátos modornak, mely Feleki Miklós játékát jellemzi. O, mint a pesti nemzeti színház rendes tagja, a mult kedden, márczius 2-kán kezdé meg vendégszerzését „Sir Patrik“-ban, 3-kán Kövér Lajos „Szép marquis“-je és 4-kén Scribe „Egy pohár víz“ című vigjátéka kerülvén színre, amabban Bourignon tábornok, emebben Bolingbroke szerepét adta. E szerepek közül egyikből se teremlett nagyot, (mert hiszen azt tán maga Aldridge se tehetné, már a szerep igénytelenebb természeténél fogva is) de egyiken se is rontott semmit, s ez már magában érdem; sőt Egresy Gábor szoláformájával élvezve igazán mondhatjuk: „csinált valamit“ mindegyikből, a legutóbbiban pedig az eszes esel-szövényes államférfiut éppen kitűnőleg személyesíté. E higgadt, de tevékeny jellem leginkább is őszhangzott színészi egyéniségével, s bizonynyára a „háladatos szerep“ érdemén kívül szabatos és művészi játéknak, főleg jellemző tag- és aczjátéknak köszönhető, hogy a közönség többször ki és elötpostolla. Gyors és salonia szabásu szavalása, kedélyeskedő hanglajtése szintén igen illett azon felfogáshoz, melylyel gondolkozó színészek e szerepet kell adni. Átalában, nézetünk szerint, Feleki társalgási darabokban annyira helyén van, hogy őt e téren kitűnő képességnek kell, hogy mindenki elismerje, s ha vannak, a kik kíváncsiak lennének, hogy egy, kicsit több tüzzel „játsszék, figyelmeljük ezeket a „célbire acteur“ Samson ur modorára. Hadd legyen nekünk is egy Samsonunk — legalább a szinpadon, hol annyi filiszteus zajong. (A ki nem az, ne vegye magára!) Feleki csendes, szerény ihletettséggel, hatáskeresés nélkül játszik, s mint komoly tanulmányokkal foglalkozó, gondolkozó színésznek, ki nem tartja feleslegesnek szerepein kívül valamit többet is tanulni, felfogása mindig biztos, de azért a kivitel perczében még se elbizakodott, mint némely fiatal színész, ki oly igényteljesen lép fel, mint-ha már a célnál volna, holott még csak a pálya kezdetén áll. — Közönségünk, mint a zajos tapsok és többszörösi kihívások is bizonyítják, igen meg van elégedve azon változatossággal, mit a repertoirban előidézett lejötté Felekének, kiben a kolozsvári közönség régi kedvencét üdvözlí.

Örömmel jegyezzük meg, hogy helybeli színészeink szintén nagy igyekezetet tanusítottak a közelebbi előadások alkalmával, mintha mindenik felül akarta volna mulni a másikat. Főleg az „Egy pohár víz“-ben Váradiné (Malborough hgné), Láng Boldizsárné (Anna királyné) különösen kiemelendő, Szigeti (Masham) és Hirtling Mari (Abigail) szintén helyesen játsztak.

Még egy megjegyzést! Szeretnők, ha Kövér Lajos „Szép marquis“-e című drámája többé nem kerülne szinpadunkra, vagy ha igen, csak kihagyásával azon botrányoztató kétértelműségeknek, melyek a különben is nem annyira drámai, mint comicus karszéki jelenetnél előfordulnak, s nyilván sértik az erkölcsi érzést.

NYILT LEVÉL.

Friebeisz István urhoz!

Őn szives volt, nemes barátom báró Orbán Balázsnak, Bakalm álneve alatt lapjainkban, egy constantinápolyi magyar iskola érdekében tett felszólalására, előfizetői részéről 19 rfrint 30 krt, hozzá beküldeni, kézbesítés végett, miután azonban a mint nevezett barátom értesít, az iskola fenntarthatására elég anyagi erő nem mutatkozott, az létezni megszűnt; felkérem uraságodat, méltóztatnék az érdemes adakozókkal egyetértve feljogosítani engemet, hogy ezen kezemen lévő összeget, vagy a kolozsvári színház, vagy a muzeum-egylet, vagy valamelyik kórház alapjához áttehessem, a szerint, a mint ön kifogja jelolni.

Dózsa.

KÜLFÖLD.

Anglia. — Londonból febr. 28-n távirják: A „Globe“ hitelesen jelenti, hogy

mind Derby lord, mind Disraeli biztosták Persignyt, a Palmerston-féle idegen-bill támogatása iránt. Sőt Disraeli úgy nyilatkozott ez alkalommal, hogy az idegen-bill határozatait nem igen tartja szigoruaknak. — Disraelinek választóiboz intézett nyilatkozványa is megjelent, a melyben kijelenti, miszerint a Franciaországgal való szövetséget fenn kell tartani engesztelő s egyszersmind szilárd rendszabályok által. A két nemzet közti egyetlenkedés okait el kell távolítani, hogy a béke felbomlás ne szenvedjen!

— Bernard ellen febr. 23-kán folytaták a rendőrtörvényszék előtt a tanuvalomásokot. Több tanu kiballgattatása után a közvádó a tárgyalásoknak elhalasztását kívánja 8 napra, miután a tanuknak Párisba vissza kell menniük az ottani tárgyalásokhoz. Védő Sleighnek nincs elvetése ez elnapolás ellen; azonban lehelten oknélküli szigornak nem bélyegeznie azt, hogy védenézet kézespénz mellett nem akarják szabadlábra bocsátani. Az eddig ellene fenforgó tanuságok nagyon soványak, ugymond, s igen nagy fontoságot tulajdonítanak azon körülménynek, hogy Bernardnál fegyvereket találtak. Vajjon miért nem szerezhette ő azokat pusztán önvédelemre? „Miért kell vádoltnak,“ kiált fel Sleigh, beszéde folyamában mindinkább felhevülve, „kevésbé szelid bánásmódban részesülnie, mint honfitársainknak? Talán mert idegen? Talán felünk valamely idegen hatalomtól?“ (Itt szót rögtöni, hangos és erős tapsok szakasztják felbe, de se a bíró, se a törvényszék hivatalnokai nem vesznek arról tudomást.) „Nem gondolhatom, hogy független bíró, kötelességérzetén kívül, még valami más befolyásnak engedjen magára hatalmat.“ Az ülés erre felfüggesztetett.

Franciaország. — A Napoleon császár ellen jan. 14-kén elkövetett merénylet és vádalkönyvből imezt közöljük:

A párisi cs. törvényszék főállamügyésze, kinek aláírásával ez okmány el van látva, ez okmányban legelőbb is kinyilatkoztatja, miképp ugyanazon törvényszék vádlókamrája által f. é. febr. 12-diki határozat által a szeine-megyei esküdtszék elé, a törvények szerinti elítélés végett, utasítva lőnek:

1. Orsini Felix, 27 éves, író, az egyházi államban Meldolában született, kinek rendes lakhelye London volt, s ki Párisban a Monthabor-utcában 10. sz. a. lakott;
2. Rudio Károly, 25 éves, nyelvtanító, szül. Bellunóban, velencei területen, kinek rendes lakhelye Nottingham volt, s ki Párisban a Montmarte-utcában 132 sz. a. hotel de France et de Champagneban lakott;
3. Gomez Antal, 29 éves, szolga, nápolyi szül., kinek rendes lakhelye Anglia volt, s ki Párisban a St. Honoré-utcában a hotel de Saxe-Cobourban lakott.
4. Pierri József András, 50 éves, nyelvtanító, luccai sz., kinek rendes lakhelye Birmingham volt, s ki Párisban a Montmarte-utcában 132 sz. a. a hotel de France et de Champagneban lakott;
5. Bernard Simon Ferencz, volt tengerészeti orvos, carcassonei sz., jelenleg menekült állapotban.

A főállamügyész továbbá kinyilatkoztatja, miképp a vizsgálati okmányokból következő tények tűnnek ki:

Egy új merénylet lön a császár élte ellen irányozva. Csütörtökön, 1858. jan. 14-én, ő felségeik az opera előadásán akarának jelenlenni. Az ily alkalmaknál szokásos előkészületek jelenték, hogy ő felségeiket várják. A császári menet 8 $\frac{1}{2}$ óra tájt megérkezett. A cs. udvari személyzet tisztjeivel telt első kocsi már elhaladt a színház előcsarnoka mellett; azt egy osztály lándzsás testőrség előlovaslása mellett azon kocsi követé, melyben ő felségeik s velük Roguet tbk ált. A főbemenetlehez érve, lassabban haladt a cs. kocsi, hogy az

előcsarnok legszélső végéhez jusson. E pillanatban ágyúlövészekhez hasonló három dördület hallatszott néhány másodperc időtartama alatt. Az első a cs. kocsi előtt, és a lándzsás kíséret második sorában, a második közelebb a cs. kocsihoz, s kissé inkább balra, s a harmadik maga a cs. kocsi alatt.

Az általános zavar közepett, a jelenlevőknek, kik nagyon is borzasztóan találva nem voltak, az volt első mozdulatuk, örömköltásaikkal hirdetni, hogy a császár és császárné szerencsés megmenekedtek. Az ég valóban szemmel látható oltalmával fedezte őket; mert a veszély, melyből megmenekedtek, körülöttük borzasztó szenvedések által nyilvánult. Az első durranatra a színház bemeneténél számos légszész-láng csupán a légnyomás következtében kialut; a színház és a szomszédházak ablakai szétrepedtek; a bemenetnél létező nagy tetőzet, erős volta dacsára is, több helyen sérülést szenvedett. A falakon, sőt a Lepelletier-utca kövezetén is, mely nyomokat lehet látni, melyeket a vetlővegek okoztak.

A cs. kocsi 76 vetlőveg-rész talalta. A fogatot képező 2 ló közül egyik 25 sebet kapott, s tüstént elhullt; a másikat, súlyos sebével fogva, le kelle szúrni. Több vetlőveg-rész a kocsihoz hatott, s Roguet tbk, ki az első ülésen volt, nyaka felső részén, a ful fölött, erős zúzást szenvedett, mely tetemes vérvesztést idézett elő. — A császár és császárné csak a harmadik fellobbanás után lépett ki a kocsiból; folyvást megtarták nyugalmukat, s azon segítségnyújtással foglalkodtak, melyben az áldozatokat részesíteni kelle.

A romokkal behintett és vérrel fedett téren valóban számos sebesültek feküdtek, kik közül többen halálosan voltak találva. A törvényes nyomozások, melyek a teljes igazságot fel se derítheték, kimutatták, hogy 156 személy lön megsebesítve, és a sebek száma, melyek orvosilag lőnek megállapítva, nem kevesebb, mint 511. Az áldozatok nagy lajstromában van 21 nő és 11 gyermek, 13 lándzsás, 11 párisi testőr és 31 rendőrfőnöki hivatalnok és ügynök. Hogy azon képet, melyet a Lepelletier-utca e pillanatban nyujtott, kiegészítsük, megjegyezzük még, hogy a cs. fogat két lován kívül még 24 lándzsás lóva is találva lön, melyek közül kettő azonnal elhullt s három más következő nap adta ki páráját.

Batty parisi testőrt és Riquiért, Jeromos hg. intendaturájának hivatalnokát, a Lariboissiere hotelbe vivék; az elsőnek 9, a másodiknak 11 sebe volt; mind a két szerencsétlen jan. 15-én meghalt.

A hivatalosan alkalmazott orvos dr. Tardieu jan. 16-ki jelentésében a sebesülteket több categoriákra osztotta, t. i. sebük súlyossága szerint, s következő következtetéseket vont ki: „A legtöbb seb egész a szerveket hatott be, s így látszólagos jelentéktelenségük dacára, a szervek működését tetemesen megzavarák és jelentékeny vérzéseket okoztak. Keltő az áldozatok közül meghalt, s kilenczen még most sincsenek veszélyen kívül. Néhányan közülük egész éltükre megtartják gyógyíthatlan fogyatkozásait.“ — Ezen szomorú előfeltevéseket az eredmény, fájdalom! igazolta. Febr. 11-én dr. Tardieu kiegészítő jelentése ismét hat új halál esetét jegyzett föl.

Ennyi áldozat halálát és szenvedéseit azon üres vetlővegek idézték elő, melyek a kíváncsiak leghatásos sorából szórattak. Ezen tényt különben Gomez és Rudio nyilatkozatai, s maga Orsini kimondásai is megállapíták. Más szóval: a gyilkosok bűntényük végrehajtása végett a tömeg mögé rejtőztek.

(Folytatjuk.)

— Párisból febr. 28-kán távirják: „Orsini, Rudio és Pierri a Roquette-fogházba vitettek; az elítéltek megsemmisítő itéletért folyamodtak.

A „Moniteur“ egy rendeletet tartalmaz, melynélfogva a mászárlási egyed-árusság márcz. 31-kén meg lesz szüntetve.

A márcz. 1-i „Moniteur“ szerint Chan-

Garnier és Bédau alkalmat megenged-
tetett a Franciaországba való visszatérés.
Olaszország. — A turini követ-
kamrában a külföldi fejedelmek elleni üsz-
szeesküvések s az esküdtársak módosi-
tása iránti törvényjavaslat elfogadására ke-
vés a kilátás. Maga Cavour is látszik er-
re számítani; azonban, mint több diploma-
ta előtt nyilvánítá, hona érdeke iránti te-
kintetből azon esetben se lép ki a minisz-
teriumból, ha indítványa megbuknék.

— A turini katonai akadémiában febr.
23-án nagy rendetlenségek történtek, úgy
hogy az akadémiát darab időre bezárták s
a növendékeket családikaikhoz hazabocsá-
tották. A főczinkosokat a fellegvárba vit-
ték s ki fogják csapni.

— Genuában új meg új megtámadási
esetek történnek nyilvános utcákon. Az
utóbbi napokban tett elővigyázati rendszabá-
lyok okáról hírlík, hogy egy újabb össze-
esküvés terv kitörése forgott volna fenn.
Egy amerikai lobogó alatt megérkezett, s
állítólag fegyverrel megrakott hajó őrizet
alá vettetett.

UJ POSTA.

Londonból márcz. 2-kán távirják:
„A felsőház tegnap esti ülésében Derby

lord kinyilatkoztatta, miképp a kabinet
minden kormányfővel, nevezetesen Fran-
ciaországgal barátságos viszonyban kíván
maradni; továbbá helyesli Palmerston
lordnak az összeesküvés ügyében föllép-
tét; az alsóház megrovó szavazata nem az
összeesküvés bill, hanem csupán az ellen
volt intézve, hogy Walewski sürgönye
válasz nélkül lön hagyva. Arra nézve a
kormány udvariassan nyilatkozatot fog a
francia kormánytól kérni, s a választól
függend a kabinetnek további magatartása.
Az alatt a menekültek felügyelet alatt
tartatnak. A kormány az indiai billt fél-
retetvé, másrészt reform-billt se fog elő-
terjeszteni. Granville és Clarendon
lord védék a lelépett kabinetet. Az utóbbi
mondá: sajnos, hogy Angliában a király-
gyilkolást nyíltan hirdetik, ezt nem tagad-
hatá a kormány s nem lévén előre bizo-
nyos az iránt, vajjon az összeesküvés bill
el fog-e fogadtatni, nem akart előbb vá-
laszolni a sürgönyre a parlament iránti tisz-
teletből s a Franciaország irányában lo-
yalitás tekintetéből. Clarendon felolvas-
sa Cowley lord illető sürgönyét annak
bebizonyításul, hogy Franciaország nem
tett sürgetést. Mindkét ház f. hó 15-ig el-
napoltatott.

A „Times“ és „Herald“ ma bizonyos-

képpen jelentik, hogy l. Stratford de
Redcliffe konstantinápolyi követségéről
lemondott, Cowley lord pedig Párisban
marad.

— Sir Colin Campbell jan. 25-én
Oude felé indult. Luknó jól meg van erő-
sítve; köröskörül igen tetemes hadierő áll,
mely azonban, mint rebesgették, el volna
csüggedve.

— Az angol új kabinetnek Francia-
ország irányában mutatkozó békülékeny-
sége mellett egykissé furcsán hangzik az
„Advertiser“ lármája, hogy Angolország
partjait védállapotba kell helyezni — ter-
mészetesen Franciaország ellenében. E
lap szerint csak egy kormányos van a vi-
lágban — s ez l. Palmerston. Sőt óriási fal-
ragaszok is kiáltják a népek fülébe, hogy
jó az öreg a háznál, s az „öreg premier“
ismét vissza kell hívni a házbá.

— Belgiumban 80 szavazati
többséggel elfogadtatt az azon törvényjavas-
lat, miszerint idegen fejedelem elleni sér-
tés esetén a hatóság ex officio felléphet a
nélkül, hogy a sértett rész panaszát be-
várná.

— A párisi „Constitutionnel“ szerint
bizonyosnak látszik, hogy febr. 22-dikén
Genuában csakugyan valamely csiny

volt kitörésben. Az összeesküvésnek köz-
társ. ezélja volt, amár nem tudni, ha Maz-
zinának volt-e része benne. A mozgalom-
nak a tengerészeti fegyvertárban kelle ki-
ütni, mely államfogházul is használtatik.
A kormány a tervezett fölkelés megelőzé-
sére a kellő intézkedéseket már megtette
volt. Az elfogott személyek nagyrészt
nápolyiak, a fegyverek és segélypénzek
Amerikából jöttek. Piemont ezen második
fővárosában a hangulat átalánvéve rendki-
vül izgatott. A titkos és nyilvános megtá-
madások egymást érik. Az összeesküvők go-
nosz célja ezáltal a közingerültséget folyto-
nossággal tartani.

— Spanyolországban a cortes
febr. 19-én ismét megnyílt és miniszteri
válságot várnak. A két egymással szemben
álló elem, az absolutista és progressista
azonnal döntő csatát vivand. Isturitz ké-
szül a miniszterielnökségről lemondani, mert
a mint ürügyül adja, öregszi a legény,
s ezért a leléptetett, de munkabírlatbó
Narvaez ajánlja újból elnöknek.

Bécsi börze. — Február 27-dikén. Erdé-
lyi urbéri papir 79. Magyar urbéri papir
80. Nemzeti kölesön 84¹⁰/₁₀₀. Arany 7⁵/₈
(darabja 4 frt 51¹⁰/₁₀₀ kr) Ezüst 5.

Felelős a szerkesztésért BERDE ÁRON.

Urbérkárptólási tőke-utalványozás.

A zilahi cs. k. megyei törv. szék utján dec.
12 és 29-ről 1857. Oravetz Andrásnak ma-
gyar kezeli, oláh-kezelési birt. után 7883 ft 37
kr. — gr. Kemény Samunak szilagy-kövesdi,
gírókúti, kis-dersái b. u. 34282 ft 31¹/₄ kr. —
sarmasági birt. után 6692 ft 39¹/₄ kr. — tasná-

(381)

128—1858.

(2—2)

Haszonbérárverési hirdetmény.

A Kolozsvár kerül. mgos cs. k. pénzügygáz-
gatóságának folyó 1858 ki február 22-ről 1789
—1858 számú rendelete által, Kolozs-Monosto-
ron, az ugynevezett virágházból alakí-
tott lak, és terjedelmes veteményező
kertje EGY ÉVRE az az 1858-ki majus 1-től
1859-ki aprilis 30-ig ismét a kolozs-monostori
— volt gondnoki — gyümölcsös kert
HÁROM ÉVRE, az az 1858. majus 1-től 1861-ki

csáni és zálnoki birt. után 1444 ft 38³/₄ kr. urb.
kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A köve-
telesek beadandók mart. 31-ig. Targyalási nap f.
é. maj. 28-ka d. e. 9 órákor.

A szebeni cs. k. megyei törv. szék utján dec.
19 és 29-ről 1857. Kabos Józsefnek almási,
alsó-kaznáci, ippi, kemeri, somalyi birt. után
9962 ft 7¹/₄ kr. — Elekes Sándornak lecsmeri,

aprilis 30-ig határozatván haszonbérbe adatni,
az árverés f. é. martius 9-én reggeli 9
órákor kezdve Kolozs-Monostoron az
urad. gazd. hivatal irodájában fog tar-
tatni.

A fölkiállási öszveg a virágházféle és ve-
teményes kertért 60 azaz halvan ezüst rft-
ban, a volt gondnoki gyümölcsös kert-
ért pedig 45, azaz negyvenöt ezüst rftban ál-
lítottván meg.

Bérvágók a következő előleges árverési föl-
teltelre figyelmeztetnek:

a) Kifizetett haszonbéri tárgyak jelen állapotá-

alsó-kaznáci, markaszi, ippi birt. után 1142 ft
16 kr. — Vályi Károlynak ippi, markaseki, a.
kaznáci f. kaznáci, cseresei, zoványi, borsási,
halmusdi lecsmeri birt. után 4380 ft 38³/₄ kr. urb.
kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A köve-
telesek beadandók mart. 31-ig. Targyalási nap
maj. 29. d. e. 9 órákor.

A károlyfejevári cs. k. megyei törvényszék

ről bérvágók korán szerezzenek kellő esme-
rettséget, mert az általános haszonbér szerződési
feltételek önkényileg nem változtathatnak, kö-
vetkezésképp az árverés berekesztése után semmi
nemű követelést nem érvényesíthetnek.

b) Minden bérvágó köteles kivétel nélkül
felsőbb politikai hatóságtól, politikai és erkölcsi
feddhetetlenségéről, úgy szintén a kibérlendő
tárgy kezelésének s a vállalatnak megfelelő sa-
ját és jogos vagyoni állapotáról hiteles bizonyít-
ványt az árverező bizottmáynak kézbesíteni; el-
lenkező esetben nem árverezhet.

b) Bérvágók köteleztetnek az árverés kezdé-

utján jan. 9-ről 1858. Katona Eleknek ecselei
birtoka után 1317 ft 7¹/₄ kr. — Orbai József-
nek maros csucsi, harli, gabudi, csatosi, orosi
birtoka u. 3563 ft 14¹/₄ kr. — Benkő Ferencz-
nek maros-kopándi birtoka után 214 ft 56¹/₄ kr.
urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A
követelések beadandók folyó évi april. 12-ig.
Targyalási nap jun. 12-ke d. e. 9 órákor.

te előtt a felkiállási öszvegnek 10⁰/₀-jét bánat-
pénzül letenni, mely a többet igérő által az ár-
verés napjától a haszonbér kezdete napjáig, any-
nyival bizonyosabban kiegészítendő, a többet
ígérő által megállított haszonbér öszveg 10⁰/₀-jéig,
mivel ellenkező esetben a haszonbérletbe nem ik-
tattatandik.

Az általános haszonbéri feltételekről értesül-
hetni az uradalmi gazdasági gondnokságnál, na-
ponként ahivatalos órákban, de az árverés kezdete
előtt is fölolvastatandak.

Kelt Kolozs-Monostoron, febr. 26-án, 1858.

K. alapítv. urad. gazd. gondnokság.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

ELSŐ VÁSÁRLÁTOGATÁSA

a párisi iparkiallitason arany-érdempénzzel megkoronázott csehországi

VÁSZON-GYÁRÁNAK.

Azon, egy időtől fogva beállott pénzüke miatt, fájdalom, kénytelenek éreztük magunkat, minden eddig adott
hiteletek felmondani; ez által nemcsak minden árukészlet kezükön megmarad, hanem az még napról-napra növekedik is.
Hogy tehát nagy raktárunkban a portéka valamennyire megritkuljon, és azon 400 munkást, melyet vászon-gyárunk eddig
foglatoskodtatott, s jelen nehéz időben is kereset nélkül hagyni, kénytelenek ne legyünk, arra határoztuk el magunkat,
hogy ezen birodalomban megeseendő nevezetesebb országos vásárookra gazdagon felszerelt gyolcs- és vászonraktárunkból
nevezetes készletet küldendünk; a t. cz. közönség ezen kedvező alkalmat használni bizonyosan nem fogja elmulasztani,
hogy ekképp a legjobb minőségű vászonportékákkal, melyeket mi

harmincz perczenttel az előbbeni eredeti gyárárnál alábbárba
bocsájtunk, megszerezhesse.

Az igaz röfmetékről, és gyepen fehérített valamennyi vászonnak tisztaságáról kezeskedni fog azon, a vevő kívánatára mindenkor kiadandó jótállási-lével.

FOLYÓ ÁR:

1/2 Tucat tiszta len zsebkendő	az előtt 1 ft 30 kr. most csak	— ft 55 kr. és fellebb
1/2 Tucat angolbaliszt zsebkendő	3 „ 30 „ „	2 „ 15 „ „
1/2 Tucat csemege asztalkendő	„ „ 40 „ „	„ „ 24 „ „
1/2 Tucat asztalkendő	1 „ 40 „ „	1 „ — „ „
1/2 Tucat kendő lenből	1 „ — „ „	„ „ 45 „ „
1 Darab 30 rőfcs kintőly kendőnek	5 „ — „ „	3 „ 40 „ „
1 Darab kávéabrosz minden színben	— „ 50 „ „	— „ 30 „ „
1 Darab abrosz varrás nélkül	1 „ 20 „ „	— „ 48 „ „
1 Kintőly-garnitúr 6 személyre	4 „ — „ „	2 „ 30 „ „
1 „ 12 „ „	8 „ — „ „	4 „ 30 „ „
1 Atlacz és sávolyos szövetű garnitúr 6 személyre	7 „ 30 „ „	4 „ 48 „ „
1 Atlacz és sávolyos szövetű garnitúr 12 személyre	13 „ — „ „	8 „ — „ „
1 Dar. paplan juhgyapjuból rojtokkal	9 „ — „ „	6 „ — „ „
1 Dar. Asztalterítő juhgyapjuból	7 „ — „ „	5 „ — „ „
1 Dar. Pomela gazdasági öltöny	2 „ 30 „ „	1 „ 45 „ „
1 Dar. Delain öltöny	4 „ — „ „	2 „ 48 „ „
1 Dar. Angol alsószoknya	3 „ — „ „	2 „ — „ „
1 Dar. Ingre, festett anyag	1 „ 30 „ „	1 „ — „ „
1 vég 30 rőfcs fehér fonál vászon	7 „ — „ „	5 „ 48 „ „

Tekintetbe nem vévén itt ezen rendkívüli olcsóságot, hogy az eladás annál nagyobb gyorsasággal alább 50 pengő ftig vásárolnak, reáadásul 1/2 tucat finom vászon zsebkendő, 1/2 tucat örülködő kendő, 1 kávéabroszt, és 6 hasonló asztalkendőket kapnak.

Mindezeket kívül találhatik még a raktárban 100 csomó portéka, csomónként 100 pft értékkel, mely 1 vég finom rumburger vászonból 15 ingre, — 1 vég finom vászonból 10 darab lábra-
valóra, — 1 vég vászonból 7 darab lepedőre, — 1 vég finom czernavászonból tőkeletes 2 ágyra, — 1 atlacz damast garnitúrából 12 személyre, — 1 tucat atlacz damast kendőből, — és 1 tucat finom
czeráni zsebkendőből, — 1 nagy kávéabrosz és 1 tucat hasonló asztalkendőből áll.

Aruhely csakis marc. 8-kától 13-kaig, Biasini vendéglőjében, 3-dik számú szobában

WEIZENKORN B., megbízott.

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.